

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. szeptember 28. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

**í t é l e t e t:**

A hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmény miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. március 20. napján kihirdetett 42.Kb.35/2017. számú ítéletét megváltoztatja.

**I.r. vádlottal** szemben kiszabott szabadságvesztést 2 (kettő) évi börtönbüntetésre enyhíti. A szabadságvesztés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti. A közügyektől eltiltásra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

**I.r. vádlott** a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r. vádlott** tekintetében helybenhagyja azzal, hogy a lakcíme helyesen: ... szám.

**I n d o k o l á s:**

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2018. március 20. napján kihirdetett 42.Kb.35/2017. számú ítéletével **I.r. vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés a.) pontja szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében, valamint 2 rb. a Btk. 305. § c.) pontjába ütköző és aszerint minősülő hivatali visszaélés büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül- 3 évi börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre, 3 évi közügyektől eltiltásra és 50 napi tétel, napi tételenként 1000,- forint pénzbüntetésre ítélte. Rögzítette, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetésből annak 2/3-ad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

**II. rendű vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés III. fordulata szerint minősülő hivatali vesztegetés büntetében. Ezért őt 1 évi és 6 hónapi börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a **II. rendű vádlott** a szabadságvesztés büntetésből - végrehajtása esetén - legkorábban a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

**III. rendű vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk. 305. § c.) pontjába ütköző és aszerint minősülő felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében. Ezért őt 1 évi börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 2 évi próbaidőre

felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a III. rendű vádlott a szabadságvesztés büntetésből - végrehajtása esetén - 2/3-ad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

A tárgyaláson jelenlévő ügyész a jogorvoslati nyilatkozat bejelentésére három nap gondolkodási időt tartott fenn, majd az ítéletet mind a három vádlott vonatkozásában tudomásul vette. A II. rendű vádlott és védője, továbbá a III. rendű vádlott és védője a nyilatkozattételre 3 nap gondolkodási időt tartott fenn, utóbb az ítélettel szemben a törvényes határidőn belül fellebbezést nem terjesztettek elő. Az I. rendű vádlott és védője a tárgyaláson enyhítésre irányuló fellebbezést jelentettek be.

Az elsőfokú bíróság ítélete **II. rendű és III. rendű** vádlottak vonatkozásában 2018. március 20-án jogerőre emelkedett és a fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

Az I. rendű vádlott védője utóbb előterjesztette fellebbezésének írásbeli indokolását. Ebben fellebbezését módosítás nélkül fenntartotta. Kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan, ami azonban a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető. Ekörben érdemben azt adta elő, hogy a BKKB 38.Kti.021/4/2016. Tük. számú engedélye alapján keletkezett titkos információgyűjtés eredménye nem alkalmas jelen eljárásban bizonyítékként való felhasználásra. Ennek indokaként utalt arra, hogy a BKKB kábítószer birtoklása büntette vonatkozásában adott engedélyt a fentiekre, ezzel ellentétesen a 2015. évben indult titkos információgyűjtés eredménye a kábítószer birtoklása kapcsán semmiféle adatot nem hozott fel. Az alapüggyel össze nem függő más bűncselekmény esetén pedig (jelen esetben a hivatali visszaélés, vesztegetés) a nyomozó hatóságnak titkos adatszerzésre kellett volna áttérnie, amit azonban nem tett meg. Érvelése szerint amennyiben a titkos információgyűjtés eredményét, nevezetesen a hangfelvételt kirekesztjük a bizonyítékok köréből, úgy más, az I. rendű vádlottat terhelő adat a hivatali vesztegetés elfogadásának büntette vonatkozásában nem áll rendelkezésre, tekintettel arra, hogy I. rendű vádlott a bűnösségét tagadta, és a vádlott társai sem tettek e körben terhelő nyilatkozatot. Hivatkozott arra is, hogy ezzel ellentétes álláspont elfogadása esetén sem tartalmaz a lehallgatási anyag releváns része utalást sem a pénz összegére, sem pedig konkrétan arra, hogy bármiféle anyagi ellenszolgáltatás a vádbeli esettel hozható összefüggésbe és főleg, hogy a pénz I. rendű vádlotthoz jutott volna el. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítélete (mérlegelése) iratellenes. Álláspontja szerint tehát az I. rendű vádlott terhére 3 rendbeli hivatali visszaélés büntette róható, amiben az I. rendű vádlott a bűnösségét nem is vitatta az eljárás során. Indítványozta tehát, hogy a másodfokú bíróság az ítélet 5. oldal 2. bekezdésében rögzített tényállást annyiban korrigálja, hogy az I. rendű vádlott a lekérdezésekért nem fogadott el pénzt. A bűnösségi körülményekkel kapcsolatosan előadta, hogy az általános elszaporodottság adatokkal nincs alátámasztva, a más büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés nem hívható fel, mert a folytatolagosság miatt azt egy eljárásban kellett volna elbírálni. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság ugyanakkor nem értékelte enyhítő körülményként a beismerő vallomást. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kiszabott büntetés enyhítését kérte azzal, hogy a mellékbüntetések mértékét nem kifogásolta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF. 387/2018/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, mérlegelési jogkörében megalapozott tényállást állapított meg, indokolási kötelezettségének - minimális terjedelemben ugyan, de - eleget tett. Egyetértett az elsőfokú katonai tanácsnak a titkos információgyűjtés felhasználhatóságára vonatkozó indokolásával. A bünteteskiszabási körülményekkel kapcsolatosan az ítéletben kifejtettekhez annyi kiegészítést fűzött, hogy az időmúlást igen csekély súllyal lehet figyelembe venni, illetve további súlyosító körülmény a többszörös halmazat, valamint - mivel cselekményeit hivatásos rendőrként követte el - a gyengén teljesített szolgálat. Különös nyomatékkl kérte figyelembe venni, hogy az I. rendű

vádlott a bűnüldöző hatóság hivatásos állományú tagjaként olyan bűncselekményeket valósított meg, amelyeket szolgálati viszonya szerint meg kellett volna akadályoznia.

A nyilvános ülésen a védő perbeszédében fellebbezését és annak írásbeli indokolását változatlanul fenntartotta. Indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetést enyhítse, a szabadságvesztés büntetés végrehajtását függessze fel.

A vádlott az utolsó szó jogán hangsúlyozta megbánását és csatlakozott védőjéhez.

Az I. rendű vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (1), (2) és (9) bekezdésében foglaltak alapján bírálta felül. A felülbírálat az ítéletnek csak a fellebbezéssel érintett vádlottra vonatkozó részére terjedt ki.

A felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács megsértette a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 554/K. § (1) bekezdésében írt rendelkezést, tekintettel arra, hogy a 2017. június 2. napján érkezett ügyben az első tárgyalási határnapot jóval három hónapon túlra, 2017. december 7. napjára tűzte ki. Ez a szabálysértés azonban az ügy érdemi elbírálására nem volt kihatással. Az elsőfokú katonai tanács egyebekben az egyéb eljárási szabályokat betartotta a tárgyalása során. Helyesen ismerte fel, hogy a 2017. december 07-i tárgyalás megtartásának törvényi akadályát képezte, hogy a vádirat kézbesítése és a tárgyalás között előírt 15 napos határidő még nem telt el.

A bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta, azokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is elégséges mértékben eleget tett. Az I. rendű vádlott a tárgyaláson 3 rendbeli hivatali visszaélés büntette vonatkozásában bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást tett, azonban tagadta, hogy az adatok lekérdezéséért pénzt kért vagy fogadott volna el. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a tényállást az I.r. vádlott tagadásával és védekezésével szemben a II.r. vádlott önmagát is terhelő, a vádban terhére rótt cselekmény vonatkozásában tett bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomására és az azt alátámasztó okirati bizonyítékokra alapította. Az elsőfokú bíróság ítélete 5. oldal 3. bekezdésétől a 9. oldal 1. bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem az I.r. vádlott védekezését fogadta el a tényállás alapjául. Ítélete 4. oldal utolsó bekezdésétől az 5. oldal 3. bekezdéséig terhelő történeti tényállást állapított meg.

A másodfokú katonai tanács a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontjában rögzített részbeni megalapozatlansági okot észlelt, így az ítélet tényállásának személyi részét a Be. 593. § (1) bekezdés a./ pontjára figyelemmel a nyomozati irat 153. naplószáma alatt elfekvő, a BRFK ... kerületi Rendőrkapitányság Vezetőjének 301-58/661/2016. számú parancsa alapján annyiban egészíti ki, hogy: „Az I. rendű vádlott szolgálati viszonya 2016. május 31. napjával lemondással szűnt meg”. A nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján pedig azzal, hogy: „Második gyermekét 2018 novemberére várja.”

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú katonai tanács által kiegészített tényállás már megalapozott, mindenben mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az eltérő tényállás és minősítés megállapítására irányuló vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

Megállapítható, hogy a vádlott és védője fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. A fellebbezés a Be. 593. § (2) bekezdésében írt felülmérlegelés tilalmába ütközik, a Be. 594. § (1) bekezdése alapján nem nyílt meg a lehetőség a bizonyítás felvételére és az iratok alapján sem lehetett más tényállást megállapítani, ezért a fellebbezés eredményre nem vezethetett. A fellebbviteli bíróság változatlan álláspontja szerint a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 206/A. §-ban írt feltételeket a folyamatban lévő titkos nyomozás tárgyát képező bűncselekményre kell vonatkoztatni, ezért a titkos információgyűjtés eredménye bizonyítékként való felhasználása törvényes volt. Az ítélet tábla osztja az elsőfokú katonai tanács ítélete 8. oldalán e körben kifejtett jogi álláspontját.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú katonai tanács okszerűen vont le következtetést az I. rendű vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmények jogi minősítése is. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor **I.r. vádlott** bűnösségét a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés a.) pontjának ac.) alpontja szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében és 2 rb., a Btk. 305. § c.) pontjába ütköző és aszerint minősülő hivatali visszaélés büntetében állapította meg. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak az ítélet 9. oldal közepétől a 10. oldal ötödik bekezdéséig kifejtett jogi indokait.

Az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket. Az enyhítő körülmények körében elmulasztotta értékelni az I. rendű vádlott részbeni bűnösségre is kiterjedő vallomását. Nyomatékos enyhítő körülményként kell azonban értékelni a másodfokú bíróság álláspontja szerint a megbánó magatartást, mely abban is tetten érhető, hogy az I. rendű vádlott önként, a vele szemben indult büntetőeljárás tanulságát levonva mondott le szolgálati viszonyáról, így hasonló bűncselekmények elkövetésére a jövőben nem lesz lehetősége, valamint a további időmúlást. A Fővárosi Ítélet tábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a kizárólag szabadságvesztéssel büntetni rendelt bűncselekmények miatt szabadságvesztés büntetést és pénzbüntetést szabott ki az I.r. vádlottal szemben. Nem osztotta azonban a másodfokú bíróság azon elsőbírői álláspontot, miszerint csak végrehajtandó szabadságvesztés kiszabásával érhetők el a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok. A fenti enyhítő körülményekre figyelemmel, az ítélet belső arányosságának követelményét is szem előtt tartva a Fővárosi Ítélet tábla Katonai Tanácsa a börtönbüntetés tartamát 2 évre enyhítette, annak végrehajtását a Btk. 85. § (1) bekezdése alapján a Btk. 85. § (2) bekezdésben írt törvényi keretek között, 4 évi próbaidőre felfüggesztette. A Btk. 61. §-ban írt rendelkezéseire figyelemmel értelemszerűen mellőzte a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását, továbbá a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján rögzítette a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját. A Btk. 50. § (2) bekezdésében írtakra figyelemmel kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek száma a cselekmény tárgyi súlyához képest méltányos, míg a napi tétel összege is a vádlott jövedelmi viszonyaira figyelemmel igen méltányosan, a törvényi minimumban került meghatározásra.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért az elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 606. § (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2018. szeptember 28.

. Szabó Éva hb. alezredes s.k.  
a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette hb . százados s.k.  
előadó bíró

Dr. Szabó Krisztián hb. alezredes s.k.  
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással **I.r. vádlott** tekintetében jogerős és a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2018. szeptember 28.

. Szabó Éva hb. alezredes s.k.  
a tanács elnöke